

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 4 iulie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Vilniaus apygardos administracinis teismas — Lituania) — Baltic Media Alliance Ltd./Lietuvos radijo ir televizijos komisija

(Cauza C-622/17) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Libera prestare a serviciilor — Directiva 2010/13/UE — Servicii mass-media audiovizuale — Transmisie de televiziune — Articolul 3 alineatele (1) și (2) — Libertate de recepționare și de retransmisie — Incitare la ură pe motiv de naționalitate — Măsuri luate de statul membru receptor — Obligație temporară pentru furnizorii de servicii de mass-media și pentru celelalte persoane care furnizează un serviciu de difuzare prin internet de posturi sau de emisiuni de televiziune de a nu difuza sau de a nu retransmite pe teritoriul acestui stat membru un post de televiziune decât în cadrul unor pachete cu plată)

(2019/C 305/05)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Baltic Media Alliance Ltd.

Pârâtă: Lietuvos radijo ir televizijos komisija

Dispozitivul

Articolul 3 alineatele (1) și (2) din Directiva 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 martie 2010 privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale) trebuie interpretat în sensul că o măsură de ordin public adoptată de un stat membru, constând în obligația pentru furnizorii de servicii mass-media ale căror transmisii televizate sunt destinate teritoriului acestui stat membru și pentru celelalte persoane care furnizează consumatorilor din statul membru menționat un serviciu de difuzare prin internet de posturi sau de emisiuni de televiziune să nu difuzeze sau să nu retransmită pe teritoriul aceluiași stat membru, pentru o perioadă de douăsprezece luni, un post de televiziune provenind dintr-un alt stat membru decât în cadrul unor pachete cu plată, fără a împiedica totuși retransmisia propriu-zisă pe teritoriul acestui prim stat membru a programelor de televiziune ale acestui post, nu intră sub incidența acestei dispoziții.

⁽¹⁾ JO C 52, 12.2.2018.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 4 iulie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Gerechtshof Den Haag — Țările de Jos) — Procedură penală privind pe Tronex BV

(Cauza C-624/17) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Mediu — Deșeuri — Transferuri — Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 — Articolul 2 punctul 1 — Directiva 2008/98/CE — Articolul 3 punctul 1 — Noțiunile de „transfer de deșeuri” și de „deșeuri” — Lot de bunuri inițial destinate vânzării cu amănuntul, returnate de consumatori sau care au devenit excedentare în asortimentul vânzătorului)

(2019/C 305/06)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Gerechtshof Den Haag

Partea din procedura penală principală

Tronex BV

Dispozitivul

Transferul către o țară terță al unui lot de aparate electrice și electronice precum cele în discuție în litigiul principal, care inițial erau destinate vânzării cu amănuntul, dar care au făcut obiectul unui retur de către consumator sau care, din diverse motive, au fost returnate de comerciant furnizorului său, trebuie considerat un „transfer de deșeuri” în sensul articolului 1 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri coroborat cu articolul 2 punctul 1 din acesta și cu articolul 3 punctul 1 din Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive în cazul în care acest lot conține aparate a căror bună funcționare nu a fost constatată în prealabil sau care nu sunt corect protejate împotriva daunelor legate de transport. În schimb, în absența unor indicii contrare, asemenea bunuri care au devenit excedentare în asortimentul vânzătorului, aflate în ambalajul de origine nedescoperit, nu trebuie să fie considerate deșeuri.

(¹) JO C 32, 29.1.2018.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 3 iulie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden — Țările de Jos) — procedură inițiată de Eurobolt BV

(Cauza C-644/17) (¹)

(Trimitere preliminară — Articolul 267 TFUE — Dreptul la o cale de atac efectivă — Întinderea controlului jurisdicțional național al unui act al Uniunii Europene — Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 — Articolul 15 alineatul (2) — Comunicare către statele membre, cu cel puțin zece zile lucrătoare înaintea reuniunii comitetului consultativ, a tuturor informațiilor utile — Noțiunea de „informații utile” — Formă substanțială — Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 723/2011 — Extinderea taxei antidumping impuse privind importurile de anumite elemente de fixare din fier sau oțel originare din China la importurile expediate din Malaysia — Validitate)

(2019/C 305/07)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Recurentă: Eurobolt BV

cu participarea: Staatssecretaris van Financiën

Dispozitivul

- 1) Articolul 267 TFUE trebuie interpretat în sensul că, pentru a contesta validitatea unui act de drept derivat al Uniunii, un justițabil se poate prevala în fața unei instanțe naționale de motivele care pot fi invocate în cadrul unei acțiuni în anulare formulate în temeiul articolului 263 TFUE, inclusiv de motivele întemeiate pe nerespectarea condițiilor pentru adoptarea unui astfel de act.